

נזעים זיידן

י"ל ע"י מכון 'יקרא קדישא' מורשת רבנו"ק
שבועה 'רמות דוד' קרעטשניף - קרית גת

פרישת תולדות השפ"ב • גליון ל"ז

ד"ר מ"ח מכ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

נזעים זיידן

ויתרונותיו הנכונים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרוש את ה'. (כהכ)

וכרש"י הק' ו'יתרונותיו' רבותינו דרשוהו לשון ריצה כשהיתה עוברת על פתחי תורה של שם ועבר יעקב רץ ומפרנס לצאת עוברת על פתחי עבודה זרה עשיו מפרנס לצאת עכ"ל.

ונראה לומר בדרך רמז שהתורה הק' מלמדת אותנו הדרך הצרופה בעבודת הכורא ית"ש, והנה האדם העובד את השי"ת פעמים נפשו משתוקקת מאד לעבודת הכורא ותורתו הק' וכו' אך לפעמים אין נפשו משתוקקת לכך אלא חלילה להפך לתאוות החומריות ושאר עניני עה"ז או חלילה מחשבות פסול הרהורים רעים ח"ו והו' ויתרונותיו הנכונים בקרבה וכו' וכדברי רש"י הנ"ל כשהיתה עוברת על פתחי תורה וכו' שפעמים נפשו משתוקקת לתורה ועבודה ופעמים חלילה להפך, ונפשו ככפ' אם כן למה זה? היינו על מה ולמה בא אליו כזאת פעמים לכאן ופעמים לכאן למה לא יזכה לעלות בהר ה' ולהתעלות במעלות התורה ולהתקרב אל השי"ת בלי ירידות.

על זה אומרת התורה הק' 'אנכי' זה שלכו מפתה אותו פעמים לתאוות העולם הזה ואל הכליה, ולא לעבודת ה' בלבד, הוא כגלל 'האנוכיות' שאין העבודה תמה בלתי לה' לבדו, אלא בשביל עצמו כשביל להגדיל 'האנוכיות' שלו להתפאר ולהתגדל, דאילו היה עובד את השי"ת בלתי לה' לבדו היה משתוקק רק אליו תיבד.

ויותר מזה דפעמים אכן האדם עובד את ה' כאמת אבל יש לו הנאה בכך, זה ממלא את ליבו בהרגשה טובה אחר שעשה עבודה טובה, ואין כוונתו לעשות נחת רוח להקב"ה בלבד, ער פילט א גישמאק אין א גוטן נשמת', יש לו הנאה בתפילה טובה, או בזמירת 'ק'ה אכסוף' כליל שבת קודש, אכן מעלה יתירה הוא עד למאוד שתאוות האדם הוא לעבוד את השי"ת וזה הנאות הגשמית, ולוואי שזה היה כל מגמתם של כל בני ישראל, אבל באופן זה שאין נפשו במצב רוח כ"כ ואין ליבו חפץ עכשיו כ"כ ב'נשמת', אזי ה'נשמת' נראה שונה משבוע שעבר, כיון שהכל תלוי לפי הנאותו אם יש לו עכשיו הנאה בכך או לאו, וכן כל עבודתו נתונה לפי המחוות שלו, ולאדם כזה יכול היצ"ר לעבוד להוציא תאוותו מליבו ולהורידו מהמוחן בכדי שלא יאמר 'נשמת' כדכע, אבל האדם שעובד את ה' בלתי לה' לבדו בנקודה הפנימית ביותר, רק לעשות נחת רוח לכורא ית"ש, אזי בכל מצב שהוא עבודתו תמה ושלמה כי כוונתו לה', ואף כשהוא לא כ"כ במוחין דגדלות עבודתו שלימה כיון שהיא נעשתה בלתי לה' לבדו ולא להנאותו כלל, ולכן אין השפעת היצ"ר משפיע עליו כלל שאף אם משפיע עליו להורידו מהמוחין עדיין עבודתו לה' היא אותה עבודה תמה ושלמה.

וזהו 'ותלך לדרוש את ה' אם ריצה האדם להציל ליבו ממלחמות היצר הנ"ל העצה לזה היא 'לדרוש את ה' לבדו בלי פניות וכלי שום כוונת אנוכיות.

(ליל שב"ק)

דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקודש"ט ה'נזעים ישראל' זיע"א

נזעים ישראל

השפעות רק ממקור הקדושה

עוד ריצה ויתן לך האלוקים' שהשפע יא מסטרא קדושה, שיהא שפע קודש ברכת ה' היא תעשיר וישפיע קדושה על כל האיברים, ולא ח"ו שפע מחס"א אשר אז הולך הכסף ומתכוון לדיק ר"ל, ופוגעים בו נזקים ח"ו או הוצאות רפואה ה"י, אכנס אם הממון בא מהקדושה או ההשתמשות בו רק לצרכי קדושה להוצאות בניו ונת' ולמצוות השי"ת וכו', משא"כ כעשיו לא נאמר 'ויתן לך האלוקים' שאינו זוכה לשפע מהקדושה, על זאת צריכים ברכה שנוכה לשפע מברכת ה' ולא ח"ו מסט"א שזה עשירידיגע געלד, אז אין שום נזק וחסרון וכל השפע הולך עבוד עניני קדושה ואף פרטת לא הולך לדיק.

ואלה תולדות, וא"ה נשרייקין וירק לך האלקים, וזהו וא"ה תולדות שירק לך האלקים תולדות, יעורר השי"ת לכל מי שזוקק לישועה לזש"ק שיפקד בדבר ישועה ורחמים אבי"ר.

ברכת יצחק היה שהקב"ה יברכו

או יאמר ויתן לך האלקים. עפ"י עובדא אצל הרה"ק העטרת צבי מזידיטשוב זי"ע שבא לפניו יהודי ובקשו, ברכני רבינו, שאלו הרה"ק היכן הפדיון נפש, ריען הלה ויאמר הלא כתוב בתורה "כה תברכו את בני" משמע כך כמו שהם בלי שום תנאי לפדיון וכדו', א"ל הרה"ק שפיל לסיפא דקרא "אמור להם יברכך ה'". באופן הנ"ל "כה תברכו" א"ל שה' יברך אותך, אך אם רצונך בברכת הצדיק עליך ליתן פ"ג, והנה יצחק אבינו ע"ה לא ידע מיהו העומד לפניו אם יעקב או עשיו כאומריו 'הקול קול יעקב הידיים ידי עשיו' הרי שהי' מסופק בדבר, על כן ברכו ויתן לך האלקים' היינו שהקב"ה אשר אין דבר נעלם מנגד עיניו הוא היודע האמת הוא יברכך, כיון שאני איני ידוע את מי לברך.

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק. (כה"י ט)

ע"י זכירת מעשה אבות אפשר לפעול ישועות

כבר רבו המקשים מה מחודשת לנו התורה בזה האברהם הוליד את יצחק, ונראה לי לפרש עפ"י העובדא שהיה אצל דו"ק הרה"ק ר' מאיר מפרמישלאן זיע"א שהיה פעם על אם הדרך וריצה להעלות עשן וככה האש כל הזמן מפני הרוח, והחל מספר על הרה"ק רמ"מ מרימנוב זיע"א שהיה פעם על אם הדרך ובא עת מנחה, והוא הקפיד מאד שלא להתפלל בלא הדלקת נרות, אבל הנרות לא הוצתו מפני הרוח, נאנח לפני הקב"ה ואמר "רבש"ע האיך רוצה שאתפלל" הצית האש ומיד דלק הנר, אחר זה העלה הרה"ק מפרמישלאן אש על המקטרת והלקה, ואמר דכשרוצה האדם להמשיך לו ישועה יזכיר מעשה של אותו ישועה שפעל כבר ה' אצל צדיק קמאי, וזהו הכא 'ואלה תולדות יצחק בן אברהם' הכשרוצים להמשיך ישועה להיפקד בתולדות, יזכיר 'אברהם הוליד את יצחק, וכיון שהקב"ה עשה כן למעלה מדרך הטבע שהוליד אברהם לכן מאה, כוודאי אף לו יעזר ה' אמן.

ויתן לך האלקים מטל השמים. (כ"ז, כ"ח)

שפע גדול שיידיעו שהכל מאתו ית'

זקה"ק הדיגל מתנה אפרים זי"ע פי' שיתן לו האלקים היינו שישפיע עליו השי"ת עליו אלקותו ככל עת ויהיה דבוק המיד בהשם ב"ה בכל עת ויתר יותר, והנה לכאורה הרי גם לעשיו ברך כמו"כ משמני הארץ וגו' ומטל השמים מהו החילוק ביניהם, אך הביאור בזה בהברכה ליעקב היה 'ויתן לך אלקים' שהקב"ה יתן לך שפע כ"כ שיידיעו שזה בא מן השמים, שזאת הברכה הגדולה והחשובה ביותר שהאדם יכיר וידע שמטל השמים ומשמני הארץ הכל הוא מהשי"ת כי ממך הכל ומיך תנו לך, שלא יחשוב כלבו לאמר 'כוחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה' רק יידע ויתן לך האלקים' דכל מה שיש לו הכל הוא מהקב"ה.

אני חוזר הביתה ומדקלם לאבי את דברי הרבי, 'תראה מושיקו' אומר לי אבי 'אתה מודה שמוזרים הם מאד דברי הרבי', 'נכון' הסכמתי איתו באחת 'אבל ככה הוא אמר' אמרתי לו 'נחיה ונראה' הפטרתי ויצאתי לדרכי לבסיס.

הגעתי לבסיס ניגשתי מיד לפקיד ואמרתי 'באתי להסגיר את עצמי! ברחתי!', 'תיגש לקצין קורסים' הוא הורה לי, אני ניגש לקצין קורסים ואני מודה בפניו 'אני מסגיר את עצמי, איפה היית? הוא שואל בזעם, 'ברחתי' השבתי לו בפחד, 'חכה בחוץ' הוא מורה לי, אני יוצא החוצה בלב מפרפר 'מי יודע מה הוא מתכנן לי שם הצדקה הזה!...

חצי שעה עברה, והחצי השני בעקבותיה, ואני עדיין נמק בחוץ, אזרתי אומץ ונכנסתי פנימה ואני אומר לו 'הלב שלי מספיק מפרפר, ואני די הוותר במצב לא נעים שאני יודע שאני אמור לעמוד למשפט, למה אני צריך להימק בחוץ, תעמיד אותי למשפט, תשית עלי איזה גזר דין שאתה רוצה וזהו, למה לעמוד ככה בחוץ זמן רב כ"כ?!', 'חכה בחוץ' הוא מורה לי בתקיפות. לאחר שעה וחצי מורטת עצבים הוא מורה לי 'חייל בוא תיכנס פנימה', אני נכנס מפחד כולי 'מי יודע מה הוא הכין לי בזמן ארוך כ"כ!...

ואז הוא אומר לי 'תראה אני לא מוצא את הדו"ח 1 שלך!!!' בכדי שהציבור יבין - דו"ח 1 הינו דו"ח נוכחות של כל חייל, שבזה רושם הקצין את זמני ושעות הנוכחות שלו, וברגע שחייל לא נמצא ביום מסוים הוא רושם לו 'נפקד', וכך גם ביום שלאחריו, ולאחר חודש הוא מתחיל לכתוב 'עריק', והנה הוא אומר לי שהוא לא מוצא את הדו"ח 1 שלי, במילים אחרות שאין לו שום חומר הרשעה נגדי.

'תראה' הוא אומר לי 'מצד אחד את הדו"ח אין לי ולמלאות דו"ח רטרואקטיבי אין דבר כזה, ומצד שני אתה 'נפקד'. לכן' הוא ממשיך ואומר 'אני לא שופט אותך ומשחרר אותך מכל וכל, ואני נותן לך צו סיפוח לבקום, ואתה כאילו מתחיל את הכל מ-0'. בקום הינו בסיס קליטה ומיון, היינו שעכשו ישבצו אותי כאילו זה עתה באתי ללא קשר מה שהיה מקודם, הייתי בהלם מוחלט, לא האמנתי למשמע אזוני, בצבא המתקדם והמשוכלל של זמננו יכול להיות דבר כזה?!

'אני רק רגע יקבע זמן הגעה לבקום' הוא אומר לי, ולאחר עיון קצר במחשב הוא מסיים 'מחר בשעה 2 בצהריים אתה מתייצב בבקום, יום טוב!'

יצאתי משם מרוגש כולי לא מאמין שתרשיש כזה יכול לקרות, אני מגיע חזרה הביתה, אבא שלי המום כולו שואל אותי 'מה קרה?' הוא פחד שהחלטתי לברוח מהגזר דין ג"כ, ואני הולך ומסתבך יותר ויותר, כשסיפרתי לו את כל הקורות איתי היום הוא לא האמין.

למחרת כמובן התייצבתי לתפילת שחרית אצל הרבי... כפי שהרבי הפטיר 'אתה גם תבוא כאן מחר להתפלל איתי שחרית!...' לאחר התפילה ניגשתי להודות לרבי וסיפרתי לו את הנס הגדול שנעשה לי בזכות ברכתו הקדושה שליוותה אותי, ולאחר מכן נסעתי להתייצב בבקום בשעה 2 בצהריים.

ומני אז נקשרתי אל הרבי במלוא העוז, וגמרת החלטה בליבי שנפשי קשורה בנפשו - ידי לא תמוש מידו - ובאשר ילך אלך!...

שחרית עם הרבי, כשבכל יום הרבי מקדיש עבורי כמה דקות עם חיוכו המיוחד ומאור פניו, וממלא את ליבי.

בכל יום הרגשתי עוד משהו בלב, והחלטתי שבלייל שבת אני ג"כ מגיע להשתתף בתפילתו של הרבי, האווירה של שבת היתה אחרת לגמרי, הרבי קיבל צורה אחרת וכל האווירה זעקה קדושה.

הרגשתי תחושה מיוחדת שלא הרגשתי מיום היוולדי עד לאותו יום, משהו שאף אחד עוד לא נתן לי.

לאחר שבת אמרתי לאחי יעקב 'יעקב תשמע אתה חייב להגיע איתי מחר להתפלל אצל האדמו"ר, מצאתי כאן אדמו"ר... משהו שאני לא יכול להסביר לך... אתה חייב לבוא איתי', ואכן הוא בא איתי יחד לתפילת שחרית אצל הרבי.

לאחר התפילה אני מציג אותו לרבי ואומר 'כבוד האדמו"ר זה אח שלי, הרבי מרים את עיניו ומסתכל עליו ואומר לו בלשון שאלה 'נכון שאתה רוצה ללמוד רפואה?', חיל ורעדה תפס את אחי, הוא לא האמין למשמע אזוני, בדיוק באותה תקופה הוא החל להתעניין בלימודי רפואה שחשק מאד.

כך הרבינו לבוא אל הרבי והרבי קירב אותנו מאד.

לאחר תקופה הגיע גילי להתגייס לצבא. התגייסתי לצבא. לאחר שעברתי 'סירונות' שהינה לימודים ואימונים הגיע העת לשבץ אותי ביחידה, לפני השיבוץ החלטתי החלטה נועזת שאני בורח מהצבא הביתה, הייתי אז בחרו שהייתי עושה כל מה שעלה בליבי...

חייל שבורח מהצבא נקרא 'נפקד', היינו שהוא נפקד משירותו בצבא, ולאחר חודש ימים נקרא 'עריק', זה לא משנה הרבה כי בין כך ובין כך עונשו של חייל זה הוא כלא, ללא שום פתח של הימלטות מגזר דין זה.

הגעתי הביתה והתפללתי בכל יום שחרית עם הרבי, שבוע וחצי הייתי בבית, כשבכל התקופה הזאת אבא שלי לחוץ מאד, לאחר השבוע וחצי אבא שלי כבר ממש התחנן 'מושיקו תחזור לצבא ותסגיר את עצמך, לא חסר לי התרחיש ששוטרי הצבא יפרצו פה לבית באמצע הלילה ויקחו אותך בכוח הזרוע, לך תעשה את זה בדרך הישרה ותסגיר את עצמך, ומה שיעשו בך יעשו, אין מה לעשות, אבל אם הם יצטרכו לבוא לקחת אותך מכאן זה יהיה הרבה יותר חמור!'

כך התחנן עד שדבריו נפלו על אזוניים קשובות, 'אבל קודם עלי לקחת ברכה מהאדמו"ר' אמרתי לו והוא הסכים לכך.

למחרת באתי לתפילת שחרית אצל הרבי באתי לבוש במדי צבא, לאחר התפילה ליוויתי את הרבי לכיוון המדרגות ופתחתי את פי רבי! אני יכול לבקש בקשה? שאלתי, 'בוודאי' השיב הרבי במאור פנים, 'אני חוזר כעת לבסיס הצבאי ואני עומד להסגיר את עצמי על שברחתי באמצע השירות, ופניי וודאי מועדות לכלא, אני רוצה ברכה מהרבי!'

הרבי מחייך ומפטיר אליי בשפה ברורה 'הם לא יעשו לך כלום! ולא ישפטו אותך! ואתה גם תבוא כאן מחר להתפלל איתי שחרית!', נישקתי את ידו של הרבי, ואני עומד על מקומי רואה את הרבי עולה את גרם המדרגות לכיוון הבית, כולי מהורהר 'מה?! הרבי הזה חי את המציאות?! איך לא יעשו לי כלום? איך לא ישפטו? ועוד איך ישפטו... קצין הצבא לא חוננו בלב רחמן במיוחד בפרט כשהמדובר בחייל שברח מהצבא!...

לאחר הסיפור המיוחד שהתפרסם בגליון המיוחד לרגל יומ"ד קדישא לבקשת רבים ביקשנו מהר"ר משה ועקיבין הי"ו שיועיל לספר לנו את סיפור התקרבותו של רבינו הקוה"ט זיע"א

♦♦♦

הכל התחיל בשנת תשס"ב. הייתי אז בחור בגיל 17. אבי הר"ר ברוך שיח' חפץ מאד שנשב ונלמד תורה והוא הכניס אותנו לשיבה, אבל מהר מאד נתנו לו להבין שאנחנו ממש לא בקטע... מצבי ברוחניות היה נורא, הייתי מנותק משמירת תורה ומצוות, אפילו כיפה לא חבשתי לראשי, ואני נכנסתי ללמוד בתיכון 'הגוזן' שהינו תיכון חילוני למהדרין.

ייאמר לזכותו של אבי שיח' שעל דבר אחד הוא עמד עלינו עם כל הכוח, בכל בוקר ללכת לבית הכנסת - לחבוש כיפה - להתעטר בתפילין ולהתפלל תפילת שחרית במנין, ואכן עמדנו בזה.

היה זה בחודש אלול, הייתי עדיין בחופשת הקיץ שהסתיימה כמעט בראש השנה - בסוף חודש אוגוסט, בימי החופש הייתי קם מאוחר והייתי מתפלל שחרית בשיבת ח"ב ברחוב שמואל הנביא, שם היה מנין בשעה 10.

אנחנו התגוררנו ברחוב השופטים ובכדי להגיע לשיבת ח"ב הייתי עולה את גרם המדרגות הגדולות המובילות לרחוב אלישע שם הייתי עובר על פני בית מדרשו של הרבי זיע"א, ומשם בהמשך לרחוב שמואל הנביא.

יום אחד אני עולה את גרם המדרגות וליד בית מדרשו של הרבי מקדם את פני כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בבוקר טוב, ושאלתו בפיו 'אתה מוכן להשלים לנו מנין לתפילת שחרית?', 'כן' השבתי לו 'אני כעת בדרך לתפילת שחרית!'

ראיתי את התמיהה הגדולה שעולה לאד"ש בעיניי, לעיניו עומד בחור חילוני גמור, בלי כיפה, שערות ראשו כולו קוצים כשכל קוץ צבוע בצבע אחר, והוא אומר לו 'אני עכשיו בדרך לשחרית, היש בדיחה טובה יותר מזו?! אבל נו... 'מי כעמך ישראל' העיקר שבא להשלים לנו מנין בתפילתו של הרבי...'

אני חובש כיפה ונכנס לבית מדרשו של הרבי בפעם הראשונה לחיי, התיישבתי בקצה של ביהמ"ד בסוף, לפתע קמתי ממקומי וניגשתי לאדמו"ר שליט"א ולאדמו"ר מטרעבישאן שליט"א ששוחחו לרגע ביניהם ושאלתי אותם 'שמעתי שיש פה איזה אדמו"ר אף פעם לא ראיתי אותו, מי זה?', 'ממתנים שהוא יירד לתפילה' השיבו לי 'מדובר באדמו"ר צדיק גדול מאד!'

לאחר המתנה של כמה דקות ירד הרבי לתפילה, מיד ראיתי שמדובר בנב אדם לא מן השורה, אפילו שהייתי מנותק משמירת תומ"צ, אבל ראיתי ששינה שורה על פניו.

הרבי פסע אל תוך ביהמ"ד הרבי ראה אותי עומד בשיפולי ביהמ"ד וחייך לעברי, ואני שם את מבטי על הרבי איך שהוא הולך למקומו ולא מסוגל להוריד ממנו את מבטי.

משסתיימה התפילה פסע הרבי לכיוון היציאה ונעצר לידי והחל לשאול אותי 'מי אתה? מה משפחתך? וכו', הרבי רואה איך שאני נראה רח"ל ושואל אותי 'הרי ראש השנה מתקרב ובא, איך אתה לא מפחד מיום הדין?', 'מה אני יכול לעשות... השבתי לרבי באמירה בטילה, כאומר 'זהו זה, זה מה שאני...', כך הסתיימה לה השיח הראשוני ביני לבין הרבי.

לפתע תפס אותי משהו שלא יכולתי להסביר לעצמי, והרגשתי שמהו מדגדג לי בלב, והחלטתי שאני הולך גם למחרת להתפלל אצל הרבי, וכך התחלתי להתפלל בכל יום תפילת

זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הרה"ק ר' שמואל אבא מזיכלין זיע"א

כ"ו אלול תרל"ט

יומא דהילולא קדישא
מצריקי הדרורת זיע"א

זיעם הנשמות

תולדותיו: רבינו ר' שמואל אליעזר הלוי איידלס זצוק"ל בעל ה'מהרש"א', נולד לרבי יהודה הלוי בשנת שט"ו בעיר קז'ימיז' שבפולין. נודע כעילוי עצום עוד בילדותו. נישא לבת מרת איידל ליפשיץ אלמנת ר' משה ליפשיץ רבה של בריסק והיא פירנסה אותו ואף מימנה את ישיבתו, והיה מזכירה כל ימי חייו וע"כ נקרא בשם 'איידלס'. בשנת שס"ח עבר לשמש כרב בחלם, ולאחמ"כ שימש כרב בטיקטין. לאחר שנים עבר לשמש כרב באוסטראה ודקים שם ישיבה. התפרסם גם במעשי חסד גדולים שעשה כשבפתח ביתו היה כתוב 'דלתי לארח אפתחנו'. חיבר שני החיבורים הידועים על הש"ס: 'חידושי הלכות המבאר את החלק ההלכתי בתלמוד וחידושי אגדות המפרש את אגדות חז"ל', אשר נדפסו שנים לאחמ"כ בכל מהדורות הש"ס, ואשר התקבל כחיבור אשר נהיה חלק מהלימוד השוטף של הש"ס. נפטר בה' כסליו שנת שצ"ב ומנוחתו כבוד באוסטראה.

את הסיפור הזה פירסם הרה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א, לאחר שקרא אותו בפנקס ה'חברא קדישא' של העיר אוסטרו שבה ביקר באחד מנסיעותיו. היה זה כאשר חלתה הצדקת שרה ע"ה בתו של רבי נחמן. הוא בא לבקרה, ולנוכח מצבה החמוד התעצב מאוד. בעודו שוהה בבית בתו, נפלה עליו תרדמה – והנה זקנו הקדוש, **הבעל שם טוב זיע"א**, מופיע בחלומו ושואל אותו: "על מה אתה מיצר?" "על בתי החולה", השיב רבי נחמן. נענה הבעש"ט: "הלא נאמר בתהלים: 'מגדיל ישועות מלכו' – ה' מגדיל ישועותיו לצדיקיו המכונים מלכים, יועשה חסד' למשיחים בסיפורי הצדיקים – 'לדוד ולזרעו' – לצאצאי דוד המלך" (שרבינו נמנה עמם). רבי נחמן התעורר מחלומו, וסיפר לבתו את הסיפור הזה על המהרש"א – ואכן הבריאה. לימים נהגה אף היא לספר את הסיפור לחולים, כסגולה לרפואה.

מתחילים להרעיש בקולי קולות ולגרום בכוח טומאתם ליהודים תמימים להכנס פנימה – ולהשתמד. בעת ההיא כיהן כרב העיר הגאון הקדוש רבי שמואל אליעזר איידלס זיע"א, שגודע בחיבורו הגדול על הש"ס "חידושי הלכות ואגדות – מהרש"א". לבו התמלא צער רב על התופעה המחרדה, והוא לחם בכל כוחו כדי להכניע את הטומאה הזו. יום אחד נחרדה אוסטרו היהודית למשמע הבשורה הקשה כי נשבה ארון האלוקים; המהרש"א הקדוש שהיה נערץ על כל בני עירו הידאים והשלמים – הסתלק לבית עולמו! המהרש"א ביקש לפני עלייתו לגנוי מדומים, כי יניחו על מיטתו בעת הלוייתו את חיבורו הגדול על הש"ס (שבאותם ימים טרם סופח אל כרכי הגמרא). באותו יום לבשה אוסטרו אבל, כל החנויות נסגרו והיתמות הורגשה על פני הכל. המונים נהרו אל בית מדרשו של רבי שמואל אליעזר, שבו נהג להשקות מתורתו לתלמידיו, משם החל מסע ההלוויה. כפי שביקש המהרש"א, הניחו על מיטתו את ספרו, והעיד כולה ליוותה את גדול הדור אל מקום מנוחתו.

זוה תוכן הסיפור: קהל המלווים התהלך שפוף אחר מיטתו של ר' זרח, מנכבדי הקהל בעיר אוסטרו שבגליציה. אהוב על המקום ונוח לבריות היה ר' זרח, כפו פרש לעני וידו שילח לאביו, כל נצרך ודל מצא אצלו אוזן קשבת ויד מושטת לעזרה. חבורת המלווים התקובה אל שערי בית העלמין היהודי, שם כבר נכרה קברו של ר' זרח, סמוך לזקני וחשובי הקהילה לדורותיה.

מתיוות גדולה הורגשה על פני המלווים, שעה שחלפו עם מיטתו של הצדיק, סמוך לכניסה המפורסמת אשר כל באיה לא ישובון, ואשר הפילה את חיתתה על יהודי העיר: מה יקרה עכשיו...? ודאה זה פלא: ברגע שבו עברה המיטה ועליה גופו הטהור של המהרש"א ליד מקום טומאתם של הנוצרים, התיישב הצדיק על מיטתו, נטל את ספרו והחל מדרפך בו – חרדה אלוקים נפלה על כל הקהל, ובעודם משתוממים למראה עיניהם, החלו שומעים זעקות שבר נוראות בוקעות מתוך בית התיפלה. לתדהמתם, החל הבניין הענק שוקע אט אט באדמה על יושביו. כעבור שעה קלה, לא נותר מבית התיפלה האימתני זכר, מלבד בור ענק שנותר במקום בו היתה פעם הכנסייה – עדות לנס הגדול שחולל המהרש"א לאחר הסתלקותו.

בעודם צועדים, חלפו על פני הכנסייה המקומית ששתי וערב ענק התנוסס מעליה בתיעוב, תוך שהם ממלמלים: "שקץ תשקצו ותעב תתעבנו כי חרם הוא". אולם אז אידע לפתע מאורע משונה ביותר: פעמוני הכנסייה החלו לצלצל בעוז, ומין רוח של טומאה חודרה בעקבותיה ללבבות, כמה מן המלווים פרשו מן הלוויה ונכנסו היישר אל פתח הכנסייה. שם פגשו באנשי הכמורה ולמרבח התדהמה ניגשו אליהם בבקשה להמיר את דתם! מאז חזר המאורע על עצמו שוב ושוב. הדרך היחידה לבית העלמין עברה סמוך לבית טומאה זה, ולא היתה ליהודי העיר ברירה אלא לחלוף לידו. בכל לווייה היו פעמוני הכנסייה

לעילוי נשמת

האי חסיד ידידינו הבלתי נשכח

הרה"ח יצחק אייזיק בן ר' אביגדור ביסטריצער ז"ל

נלב"ע ר"ח כסלו תשע"ב

ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י המשפחה הרוממה ידידיו ומעריציו

ברכת מזל טוב

שנחה בוח לידידי הנכבדים

ה"ד שלמה הכט ה"ו
"בית דוד" קישטנף – קרית גת
לדגל אדוסי בנו בשעתום"צ
...

ה"ד ישראל יעקב בייניש ה"ו
"בית דוד" קישטנף – קרית גת
לדגל אדוסי בנו בשעתום"צ
...

ה"ד שידו מכל יצ"ח רוב נחת וקדושה,
עם שמחות תמיד באהליהם

זיכות

אברהם ישעיה בן ציון
בן חיה גילה

להצלחה בכל העניינים ברוחניות
ובגשמיות, אושר ועושר
וסייעתא דשמיא מרובה אמן

זמנים לשב"ק:

הדלקת נרות: 4:27

יציאת השבת: 5:26

זמן ר"ת: 6:00

קהל חסידי קרעטשניף - קרית גת

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
שכונת "רמות דוד" קרעטשניף - קרית גת

אנשי אמונה אבדו

בצער רב וביגון קודר מודיעים אנו על הסתלקותו לשמי רום של האו גברא יקירא, יקר שבכרכין, רודף צדקה וחסד, צדיק וישר, מקושר בלו"נ עשרות שנים לרבינו הקוה"ט ה"נועם ישראל" צוקללה"ה, ולהיבדלחט"א לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, זכה להסתופף בצלם של קדושי עליון אדמורי"ם וצדיקים נסתרים מהדור הקודם, זכה לקיים גדולה שימושה יותר מלימודה ושימש בקודש צדיקי עליון ביניהם רביה"ק ר' איתמר מנדבורנא זיע"א וזכה לקירבה יתירה ולשמש את הצדיק ר' אברהם פיש זצ"ל, הזדכך ביסורים קשים וקיבלם באהבה, ידידנו מיקירי ופארי קהל עדתנו

יצחק אייזיק ביסטרצ'ער ז"ל

בן ידידינו ר' אביגדור ז"ל
נלב"ע כליל ר"ח כסלו תשפ"ב לפ"ק

הלוויה תצא היום ערש"ק ר"ח כסלו מבית העלמין סגולה - פתח תקוה בשעה 10:30

בלב נשבר קרוע ומורתח מביעים אנו את תנחומינו הכנים בצערה הכבד של האלמנה החשובה מנב"ת תחי' ולאחיו היקרים שיחיו המקום ינחם אתכם בתוך שאר אכלי ציון וירושלים, הרופא לשבורי לב יחבש עצבונכם וירפא כאבכם הגדול, ויה"ר שיהא מליץ יושר עבור כל המשפחה הרוממה ועבור כל בית ישראל שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולינו, ובקרוב יקוים הקיצו ורננו שוכני עפר וכולע המוות לנצח, בביאת גואל צדק בקרוב אמן.

המשתתפים בצערכם

בית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

קהל חסידי קרעטשניף - קרית גת

יושבים שבעה בבית המנוח רחוב המזרים 12 פתח תקוה